

Can Freixes, Can Garí

Sant Vicenç de Montalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Passeig del Marquès de Casa Riera, núm. 12

Coordenades:

Latitud: 41.56472
Longitud: 2.51852
UTM Est (X): 459854
UTM Nord (Y): 4601561

Classificació

Número de fitxa 08264 - 33
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1918
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari IPA, núm. 9027
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 9918502DG5091N0001ZY
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dg., 22/09/2024 - 09:19

Descripció

Casa jardí o xalet als quatre vents envoltada de jardí. És de planta quadrangular i consta de planta baixa, pis i golfes. La coberta és de teules àrabs a quatre aigües, acabada amb un gran ràfec. A la façana meridional i de llevant s'hi adossa un porxo corregut, sostingut per columnes d'estil clàssic, d'ordre dòric. Una tribuna de planta pentagonal s'adossa a la façana meridional i al porxo. La coberta és de terrat pla, formant una terrassa al planta pis. A la façana de ponent hi sobresurt una altra tribuna, aquest cop de planta quadrada. El parament de les façanes és auster, llis i sense ornamentacions. Les finestres són de rectes amb persianes de llibret.

Observacions:

També coneguda com a can Garí o can Marinelló (Caño, 2022).

Història

Durant els primers dies de la Guerra Civil espanyola fou saquejada per milicians. Els objectes religiosos es van cremar i la resta van ser venuts al Casino Colón. El 9 de gener de 1937, la República publica un decret que permet la confiscació de les finques dels elements feixistes. L'Ajuntament, llavors era Llavaneres de Montalt, confisca les vint torres del passeig. El dia 25 d'abril de 1937, tenia expropiades i llogades les torres del passeig de Miramar següents: la 2, la 4, la 5, la 8, la 9, la 10, l'11, la 13, la 14, la 15, la 17 i la 19. Tres de les torres eren per a refugiats i vuit per a famílies de militars (coronel, capità, tinent, comissari polític). L'Ajuntament lloga can Garí a Manuel de Irujo, ministre de la República, que hi resideix cap al final de la Guerra.

A Sant Vicenç de Montalt, hi varen ser acollits uns cent nens (aragonesos, bascos i madrilenys). A Caldes d'Estrac, uns dos-cents vint. Les edats dels nens anaven entre els tres i els dotze anys. Llavaneres de Montalt tenia llavors uns vuit-cents habitants. La Generalitat compensà l'Ajuntament amb tres pessetes i mitja per nen refugiat i per dia (Caño, 2022).

Bibliografia

CAMPOY, Josep Lluís i BOBA, Assumpta (2009). *Catàleg de protecció de béns i paisatges del Pla d'Ordenació Urbanística municipal de Sant Vicenç de Montalt*. Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt. Document no vigent.

CAÑO, Antònia [coord.] (2022). *5 cases amb història. Sant Vicenç de Montalt*. Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt.

PÉREZ I FERNÁNDEZ, German i MEDINA ESPIGARES, Gabriel (2023). *Document d'aprovació inicial del Pla d'Ordenació Urbanística municipal de Sant Vicenç de Montalt. Document 5: Catàleg de béns protegits*. Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt. Document no aprovat.

SELLARÉS SERRA, Jordi (2024). *Les ambaixades a les tres viles: Caldes d'Estrac, Sant Andreu de Llavaneres i Sant Vicenç de Montalt*. Alfa Books

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.](#)
[Pobles de Catalunya.](#)

